

FNL

I NORGE



MEDLEMSBLAD FOR SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM



Nr. 7
-70

OPPSUMMERINGA AV V-UKA*
OM MEDLEMSDEMOKRATI*
ØKONOMIKAMPANJEN* EEC

☆ Kr. 1.-

FNL I NORGE nr. 7 - 70

Redaktør og ansvarlig utgiver : Tore Sivertsen

Innhold:

Leder: Dra nytte av erfaringene	s. 3
Trekk alle ndelennene ned i utforming av arbeidet.....	s. 4
Ökononikampanje.....	s. 5
Kritikk på behandling av EEC-saka.....	s. 7
Fakta om EEC	s. 8
EEC: Forslag til linje	s.13
Militante aksjoner (et eksempel og noen kommentarer)...	s.14
Rapporter	s.16
Kritikk på FNL i Norge	s.17
Notiser.....	s.18

Behandling av dette nummeret.

Det går ikke ut noen styrebulletin/kontaktinformasjon sammen med dette nummeret. Veiledning om behandling av dette nummeret tas derfor ned her.

De viktigste artiklene for det organisatoriske arbeidet er de tre første (lederen iberegnet) Lederen og artikkelen på s. 4 er beregnet på å leses for oppsummeringsmötet på Vietran-uka. Deretter må ökonomi-kampanjen og forslaget til linje i EEC-saka tas opp. Kommentarer på EEC-saka bör også være inne för neste FNL i Norge skall ut. (Senest 15. nov.)

DRA NYTTE AV ERFARINGENE

Målet for vårt arbeid i Solkom er å øke støtten til det vietnamesiske folkets kamp og styrkeinnsatsen i Vietnam-uka. Alle medlemmer av gruppa, alle aktivister som har vært med i arbeidet bør dras med i denne oppsummeringsdiskusjonen, både for å få så breie erfaringer som mulig, og for at nye folk kan bli trukket med og lære av erfaringene til de mer framskredne aktivistene.

Den siste tidas utvikling i verden gir et godt grunnlag for dette arbeidet: De amerikanske imperialistene utvider sin krig til stadig nye områder i Sørøst-Asia, men høster bare hardere motstand; "vietnamiseringen" av krigen slår feil, Saigon-juntaens rapport til landsstyret blir stadig mer isolert i det vietnamesiske folk, folket i Kambodsja tar opp kampen. Samtidig møter folk i Norge akkurat nå imperialismens ekspansjonsbehov på en annen måte, bl.a. ved at Norge forsøkes presset inn i EEC.

De ytre forholdene tilsier derfor muligheten for stor framgang i arbeidet. Men framgangen kommer likevel ikke av seg sjøl, skal Solkom kunne utnytte mulighetene må vi stadig søke å bedre vårt arbeid; agitere mere og bedre, trekke flere folk med i arbeidet.

Dette er greit, det er lett å si at vi skal bedre arbeidet, men hvordan gjør vi det? Svaret er: Ved å lære av våre egne erfaringer. Det er bare ut fra det praktiske arbeidet vi kan forstå hva vi gjør riktig og hva vi gjør galt. Derfor må vi stadig sørge for å dra nytte av erfaringene ved å sammenfatte dem og diskutere dem. Bare på den måten kan vi komme fram til en riktig politikk og riktige metoder i arbeidet.

Den viktigste del av denne diskusjonen, såvel av det lokale som det sentrale arbeidet, må foregå i Solkom's grunnorganisasjoner, i gruppene. Utan dette kan ikke aktivistene ha noen mulighet for å lede arbeidet.

Alle grunnorganisasjonene bør prøve å gjøre diskusjon og oppsummering av erfaringene fra salg etc. til en stadig foretelling, til en del av arbeidsstilen.

Men særlig viktig er en slik oppsummering etter den konsentrerte namesiske folkets kamp og styrkeinnsatsen i Vietnam-uka. Alle medlemmer av gruppa, alle aktivister som har vært med i arbeidet bør dras med i denne oppsummeringsdiskusjonen, både for å få så breie erfaringer som mulig, og for at nye folk kan bli trukket med og lære av erfaringene til de mer framskredne aktivistene.

På grunnlag av denne diskusjonene Dette er like lite som resten av oppsummeringa, noen formalsak, men helt nødvendig om organisasjonen som helhet skal kunne dra nytte av erfaringene, om aktivistene rundt i landet skal kunne lære av hverandre og landsstyret lære av aktivistene.

Hovedlinja for oppsummeringsdiskusjonen bør være:

Ulike erfaringer har arbeidet
gjort og i Vietnam-uka gitt en:

- metodene for det skatterne arbeidet, (særlig sangen av For Vietnam), og mulighetene på stedet.
- betydningen av et kontinuerlig styrearbeid og om den beste måten å få til en skikkelig politisk planlegging og ledelse av arbeidet.
- det sentrale utkjøret i V-uka, dvs. valg av paroler, innholdet av For Vietnam, løpesedler, plakater etc.
- landsstyrets arbeid overfor gruppene for V-uka, særlig arbeidet med hovedoppgavene.

Rapportfrist er 7. nov.

TREKK LÆRDOM AV VIETNAM-UKA -
LA BÅDE GRUPPA OG SOLKOM DRA
NYTTE AV ERFARINGENE !



TREKK ALLE MEDLEMENE MED I UTFORMING AV ARBEIDET

Diskusjonen på distriktskonferansen på Lillehammer og oppsummeringa etterpå brakte fram en meget viktig ting: Slik LS hittil har kjørt ut den sentrale hovedoppgaven med å styrke styrefunksjonen kan dette lett føre til byråkratiske metoder for ledelsen av det lokale FNL-arbeidet. Byråkratiske metoder vil da si at en legger ensidig vekt på oppretting av et styre, og på styrefunksjonen uten å se klart hvor viktig forholdet mellom styret og medlemmene er - at styrets oppgave først og fremst er å motivere og organisere medlemmene til gruppas arbeidsoppgaver. Erfaringer fra andre grupper viser det samme: styret klarer ikke å mobilisere (trekke med) medlemmene, medlemsmøtene blir møter hvor styret legger fram sine planer uten å forklare hvorfor og hvordan disse planene har kommet fram. Manglende diskusjoner i gruppa gjør at mange medlemmer mangler en politisk forståelse av hvorfor Solkom har stilt seg styrking av ledelsen i det lokale FNL-arbeidet som den sentrale hovedoppgave nå, og hva denne skal tjene til. Det var nok riktig å legge hovedvekt på selve styret tidligere i høst, for uten et styre som fungerer skikkelig, er det heller ikke mulig å drive noe skikkelig FNL-arbeid. Dette er derfor stadig første trinn for de som ennå ikke har løst det

Men for FNL-gruppene, dvs. de gruppene som har skikkelig styre, er det nå nødvendig å komme et skritt videre. Vi vil peke på to viktige punkter i det videre arbeidet i gruppene. For det første: betydningen av gode medlemsmøter og hva gode medlemsmøter betyr. Medlemsmøtet er det sentrale leddet i det viktigste leddet i FNL-gruppens interne (indre) liv. Det er på medlemsmøter at den viktigste delen av diskusjonen mellom medlemmene foregår, hvis ikke diskusjonen her gir avklaring og skaper enhet mellom medlemmene, vil heller ikke medlemmene helt og fullt slutte opp om gruppas

arbeid. Og nå er vi inne på hva gode medlemsmøter betyr, nemlig at et medlemsmøte som tar opp f.eks. salget av For Vietnam først og fremst peker på nødvendigheten av salget på for Vietnam, hvorfor vi selger FV, hva detteskal tjene til og til slutt hvilke metoder vi skal bruke. Går man rett på metodene av salget uten at det er klarhet og enhet på hvorfor vi selger F.V., vil det hele utarte til byråkrati, og medlemmene møter tilslutt ikke opp til noen av gruppas aktiviteter. Fordi det er styret som planlegger medlemsmøtene, har styret det første ansvaret for at medlemsmøtene blir gode.

Men medlemmene har også et viktig ansvar for at møtene blir gode. Dette er det andre viktige punktet i det interne arbeidet. Medlemmene bør peke på forhold som de mener hindrer arbeidet, f.eks. at styret bare jobber av og til, at medlemmene ikke får ta del i utforminga av gruppas aktiviteter, og ikke minst kritikk av landsstyret, f.eks. om det som står i denne artikkelen er riktig. Når dette punktet er så viktig er det fordi det er de menige medlemmene som lettest ser og merker at det er noe som er feil ved FNL-gruppas interne (indre) og eksterne (utadretta) arbeid, og som derfor vil være de første til å kunne peke på feil og mangler.

Tilslutt er det viktig og nødvendig at både styret og medlemmene er klar over at skal alle medlemmene kunne aktiviseres er det avgjørende at både medlemmer og sympatisører blir trukket med helt fra planlegginga av arbeidet (f.eks. med 20.-desember-aksjonen).

Hvis ikke dette skjer vil heller ikke de menige medlemmene få en slik oversikt at de ser helheten i arbeidet og kan peke på feil og mangler, og de vil heller ikke føle noe ansvar for det som planlegginga resulterer i, fordi planene er noe som er trykket ned over hodet på dem, den politiske forståelsen mangler.

(forts. siste side)

ØKONOMIKAMPANJE

ALLE FNL-AKTIVISTER OG SYMPATISØRER MÅ TREKES MED I ØKONOMI-
ARBEIDET!

Arbeidet med økonomien, som innebærer å nå de måla vi stilte oss på landsmøtet, kan for de lokale SOLKOM-organisasjonene deles inn i 3 faser.

I den første fasen arbeider en i i pakt med den interne hovedoppgava, styrking av styrefunksjonene, for å få en kasserer. Kassereren har som hovedoppgave å ha oversikt over og lede arbeidet med økonomien. Her blir det særlig lagt vekt på å lære å planlegge: å nytte budsjettet (se forrige FNL i Norge).

Målet i denne fasen er å stoppe den utviklinga som vi hadde fram til landsmøtet i juni, nemlig at lokalorganisasjonenes gjeld til landsstyret økte stadig.

I den andre fasen har en fått såpass oversikt og kontroll over økonomien at gjelda sluttar å øke. En arbeider nå for å snu bevegelsen slik at gjelda til landsstyret og event. andre kreditorer minker.

I den tredje perioden har man kommet så langt at all gjeld blir nedbetalt og det etableres en solid og stødig økonomi hvor en på det lokale plan skaffer til veie de pengene som trengs til den daglige driften og aksjonene.

Hvor står vi idag?

I tida fra landsmøtet og fram til idag har de fleste av Solkoms lokalorganisasjoner gjennomgått det første stadiet. Deres gjeld har sluttet å øke. For de som ikke har nådd så langt, er det viktig i økonomiarbeidet å studere artikkelen i forrige FNL i Norge og anvende den med vekt på budsjetteringa.

De som har kommet over i den andre fasen, står overfor særlig ett stort problem, et problem som må løses for at vi skal nå det målet vi har satt oss. Dersom vi skal holde vår

aktivitet både kvalitativt og kvantitativt på det samme nivå som vi har idag, og videre makte å forbedre og utvide vårt arbeid, f.eks. ved å trykke og selge flere og større opplag av For Vietnam, så er vi tvunget til å skaffe til veie langt mere penger enn det Solkom såvel sentralt som lokalt tjener på salg av For Vietnam, FNL-merker og event. annet eksternt materiell. Dette betyr at vi over hele landet, for å komme videre, må sette våre krefter inn på å utvikle våre metoder til å få inn penger.

Erfaringene fra Solkoms 5 årige historie viser med all tydelighet at våre økonomiske problemer ikke blir brakt til sin endelige løsning ved at vi baserer oss på bevilgninger fra Studentersamfunnet i Oslo eller andre som kortsiktig kan stille midler til vår disposisjon. Vi kan ikke basere vår økonomi på slike midler, bl.a. av følgende grunner: 1) Slik støtte kan når som helst innstilles, da står vi på bar bakke. 2) F.eks. 10.000 kr. pr. halvår fra Studentersamfunnet er bare en brøkdel av de midler vi har bruk for dersom vi skal drive vår aktivitet slik som vi ønsker såvel lokalt som sentralt. Hvor kan vi da få pengene fra? Jo, ved at FNL-aktivistene sjøl går aktivt inn for å reise det som trengs. Det er bare oss sjøl vi kan stole på dersom vi ønsker en stødig og solid økonomi. Det er gjennom at vi tar oss sjøl i nakken og gir av våre egne lommer og driver systematisk og kontinuerlig innsamlinger på alle interne og eksterne møter og arrangementer at vi får inntekter av en slik størrelse og med en slik jevn tilstrømming at vi kan drive organisasjonen slik vi ønsker.

Hvordan skal så denne oppgaven løses? For de som er kontakter og stort sett driver SOLKOMarbeid alene, så er det ikke vanskelig å følge disse to punktene. De kan f.eks. legge av kr. 10,- pr. måned til dette arbeidet.

Vi ser det slik at dette ikke kan overlates til tilfeldighetene. Dersom vi skal ha noen mulighet til å aktivisere alle FNL-aktivistene og våre nærmeste venner i dette arbeidet, må alle engasjeres fra første stund. Derfor legger vi opp dette som en kampanje.

Hvordan vil denne kampanjen arte seg?

Tidsrommet er fra og med dere mottar dette FNL i Norge og fram til 1. februar 1971 da alle lokalorganisasjoner av Solkom (grupper & kontakter) skal ha betalt ned 1/3 av den gjeld de skyldte landsstyret ved landsmøtet i juni 1970. Vi mener det er riktig å gi kampanjen en slik tidsbegrensning og samtidig stille et konkret mål, som gjelder alle, fordi det er den beste måten å fremme en konkret innsats på, og det er den eneste måten med hvilken vi kan fastslå om organisasjonen som helhet utvikler økonomiarbeidet etter de metoder og i det tempo som er det riktige (landsmøtet slår fast at all gjeld skal være betalt ned til landsmøtet i juni -71).

For å sikre at økonomikampanjen blir satt ut i livet over alt og at den skal bringe de ønskede resultater, har landsstyret funnet det riktig å kreve følgende to tiltak som vil utgjøre kjernen i kampanjen:

1. På alle interne og eksterne møter skal det på grunnlig vis samles inn til Solkoms arbeid. Dette gjelder alt fra studiemøter, styremøter og medlemsmøter til åpne propagandamøter f.eks. 20. desember.
2. I alle lokalorganisasjoner settes det igang gaveringer. Dette skal organiseres slik at alle som har råd regelmessig gir et visst beløp til lokalorganisasjonen av Solkom. Det er ikke nødvendig at alle gir et like stort beløp. Det er f.eks. naturlig at folk som jobber gir mere enn de som er skoleelever.

For å få litt fart i økonomikampanjer, for å gi lokalorganisasjonene en ekstra spore til økt innsats, har landsstyret fastlagt at det på alt materiell fra oss skal gis 10% rabatt til alle lokalorganisasjonene (også kontaktene). Tidligere var ikke FNL i Norge med i denne ordninga. På Ho Chi Minh plakaten gis det fortsatt 33,33% rabatt slik at dere kjøper den inn for kr. 2,- og selger den for kr. 3,-. VIDERE VIL DET FRA 25.OKT. -70 TIL 1. FEB. GIS 25% RABATT PÅ FOR VIETNAM. Tanken er at dette gir en to-sidig virkning. 1) Lokalorganisasjonene får hurtigere betalt ned sin gjeld. 2) Dette er en spore til økt salg av For Vietnam som nå er vår eksterne hovedoppgave. Dessuten er et stort og regelmessig salg (mellom Vietnam-ukene) av For Vietnam en viktig støtte for Solkoms økonomi.

Spørsmål: Diskuter hvordan gruppa konkret skal kunne nå målet i økonomien til 1. februar. Hvor mye nå dere trolig samle inn i gruppa sjøl?

Fram for
en sterk
økonomi i
solkom
- ned i
2/3 av
gjelda til
1. februar !

— — — — —

1, KRITIKK PÅ BEHANDLING AV EEC-SAKA

Landsstyret har mottatt en ganske kraftig kritikk av arbeidsstilen i høst, konkret på behandlingen av EEC-saka. Kritikken kom fra Ytre Vest FNL, og lyder som følger:

"Ytre Vest FNL uttaler fra medlemsmøte 23/9-70:

Gruppa reagerer på det sentralistiske preget Landsstyret har fått. Vi vil ta konkret utgangspunkt i EEC-saka for å belyse dette.

Her har Landsstyret tatt avgjørelsen absolutt på egenhånd. Det er blitt lovt diskusjonsmateriale i FNL i Norge, men dette er aldri blitt en realitet. Istedet kommer en notis om at EEC-saken blir tatt opp i For Vietnam. For Vietnam er Solkoms organ. Hvem andre enn medlemmene er det da som skal bestemme innholdet, og på hvilken annen måte enn diskusjon i gruppene kan en slik sak løses? Dette er en prinsippsak, og går dermed ikke bare på det dårlige utkjøret ang. EEC, og det går heller ikke bare på Landsstyret.

Vi foreslår at saken blir tatt opp til bred debatt i Landsstyret og i gruppene.

Hilsen
Ytre Vest FNL".

Ved landsstyrets diskusjon av saka, tok vi først opp den generelle kritikken, men denne diskusjonen viste seg litt vanskelig, da vi ikke visste hvilke konkrete saker det forøvrig dreide seg om. Landsstyret er naturligvis klar over faren med for mye sentralisme i arbeidet, og prøver derfor å få inn så mye som mulig av rapporter og kritikk fra gruppene. Når det gjelder den konkrete saka, behandlingen av EEC, er landsstyret enig i mye av kritikken.

For det første: Det må være et grunnprinsipp i fronten at nye saker av større betydning diskuteres i gruppene før Solkom kjører ut en bestemt eksternt linje. Da vi må regne med at det vil bli nødvendig for Solkom å utforme en klar linje i EEC-saka ganske snart, burde det vært diskusjonsstoff om EEC i det nummeret. For det andre: Å først oppgi at det kommer diskusjonsstoff av en viktig sak, og så bare droppe det, er meget dårlig arbeidsstil. Det skaper rot for gruppene og gjør det vanskelig for dem å planlegge studiearbeid og eksternt arbeid på lengre sikt.

Hovedansvaret for disse feilene faller på red. av FNL i Norge. Landsstyret mener imidlertid at det ikke var noen egentlig feil at det ble skrevet en artikkel om EEC i For Vietnam nr. 3-70. Brevet kan gi inntrykk av at en mener alle nye saker må diskuteres i gruppene før de kan tas opp i For Vietnam. Dette mener Landsstyret er en urealistisk linje som vil lamme redaksjonen i For Vietnam.

Aktuelle saker som dukker opp må kunne tas opp i artikler i FV uten å ha vært diskutert i alle grunnorganisasjonene, naturligvis under den forutsetning at artiklene er i tråd med Solkoms politiske plattform, og ikke binder fronten til en bestemt linje utover dette. Den nevnte artikkelen i FV fyller etter landsstyrets mening klart disse kravene.

Som konklusjon på sjølkritikken i denne saka har landsstyret nå tatt opp EEC-saka til grundig debatt. Vi bringer i dette nummeret en

artikkel med fakta om EEC, som, supplert av artikkelen i FV, kan brukes til bakgrunnsstoff i gruppene. Etter denne følger en artikkel med forslag til inje for Solkom i EEC-saka, som landsstyret har kommet fram til som konklusjon på debatten.

2. F A K T A O M E E C.

Monopolkapitalen i Europa har behov for stadige sammenslutninger og integrering av markedet for å kunne ekspandere og beholde profitten. Dette er bakgrunnen for EEC. Markedsgrensen skal rives ned så nesten all produksjon i verdensdelen kan overtas av de Europa-omspennende monopolene. EEC-byråkratiet

Roma-traktaten setter opp flere overnasjonale organer for EEC: Kommisjonen, Den parlamentariske forsamling, Domstolen, Den økonomiske og sosiale komite, Utviklingsfondet for oversjøiske land og territorier, Den europeiske investeringsbank, Det europeiske sosialfond, Den rådgivende valutakomite.

Rådet består av representanter for de enkelte medlemsland ved at hver regjering utpeker ett av sine medlemmer til representant.

Kommisjonen er det organet som er mest overnasjonalt i karakter. Om den heter det i artikkel 157:

"2. Medlemmene av Kommisjonen skal utøve sine verv i full uavhengighet i Fellesskapets alminnelige interesse.

I oppfyllelsen av sine plikter skal de ikke søke eller motta instruksjoner fra noen regjering eller noe annet organ. De skal avholde seg fra enhver handling som er uforsonlig med karakteren av deres hverv".

Den parlamentariske forsamling er sammensatt av parlamentarikere fra medlemslandene. Parlamentet har konsultative oppgaver og kontrollerende myndighet overfor de utøvende organer i EEC.

Domstolens oppgave er å fortolke Roma-traktaten og utfylle den. I praksis har det vist seg at det er Kom-

misjonen som opptrer som det viktigste overnasjonale organet. På en rekke områder pålegger Roma-traktaten kommisjonen å foreta undersøkelser og legge fram forslag for Rådet, som treffer avgjørelsen. På denne måten fremmet Kommisjonen bl.a. forslag til to direktiver som gikk ut på at medlemslandene skulle innføre merverdiavgiftssystemet (moms) innen 1. januar 1970. Direktivene ble vedtatt av Rådet 9. februar 1967 og trådte i kraft 11. april samme år. (Norge innførte moms fra 1. januar 1970).

De fremste virkemidlene for å gjennomføre EECs politikk er bestemmelsene om det frie varebytte og den frie bevegelighet for personer, tjenesteytelser og kapital.

Monopoler og kapitalkonsentrasjon i EEC

At EEC har tjent monopoliseringsutviklingen kommer klart fram i regjeringens markedsutvalgs første innstilling (februar 1967), der konsentrasjonstendensene i EEC-landene er behandlet. Her heter det om Vest-Tyskland: "De økende avsetningsmuligheter og den skarpere konkurranse EEC-samarbeidet har ført med seg har også i Forbundsrepublikken forsterket konsentrasjonstendensene i industri og handel. Noen oppgave over antall fusjoner (sammenslutninger) etter 1958 finnes imidlertid ikke, idet slike sammenslutninger etter tysk kartellrett ikke er registreringspliktige. Likevel er det på det rene at det har vært en sterk stigning i bedriftsintegreringen i de senere år. I enda høyere grad har man imidlertid fått mer uformelle samarbeidsavtaler om felles salg, innkjøp, forskning osv., både mellom tyske bedrifter internt og mellom tyske bedrifter i de øvrige EEC-land. Når det gjelder de tyske investeringer i utlandet, har disse vist en sterk stigning siden 1963.

Fra 1962-64 ble det investert nesten like mye som i perioden 1952-61 (DM 3,4 milliarder mot DM 3,8 milliarder). Investeringen i EEC-området viste en særlig sterk stigning. Forbundsrepublikken hadde på forhånd liberale etableringsregler, og gjennomføringen av Roma-traktatens bestemmelser skapte ingen problemer. Den brakte i virkeligheten betydelige fordeler for tysk industri i utlandet, jfr. tallene for tyske investeringer i utlandet ovenfor".

I 1966 la Kommisjonen i EEC fram en rapport hvor det kom enda tydeligere fram hvordan monopoliseringsutviklingen ble betraktet. I Markedsutvalgets første rapport, side 118, heter det om denne: "Mens det tidligere ble lagt vekt på farene ved konsentrasjonstendensene har Kommisjonen i sin betenkning nå understreket at en slik utvikling som hovedregel er nødvendig og ønskelig, og at Kommisjonen ser det som sin oppgave å rydde av veien mulige hindringer, særlig de hindringer som måtte skyldes skatte- og selskapsrett."

USA-monopolene i EEC

Dannelsen av EEC 1. januar 1958 førte til en voldsom interesse for Europa fra den amerikanske monopolkapitalen. Istedenfor å motvirke økt amerikansk kontroll over industrien i Europa, førte EEC til at de amerikanske monopolkonsernene kjøpte opp bedrifter eller opprettet datterselskaper innen EEC-området for å unngå de ytre tollmurer. Bare fra 1958 til 1960 ble 590 nye amerikanske foretak startet i Europa, og tallene fra 1959 for de private amerikanske investeringene i Europa på 5,3 milliarder dollars oversteg det som kom inn i Europa gjennom Marshallhjelpen når det var størst. Årsaken til denne voldsomme amerikanske ekspansjonen i Europa er først og fremst at amerikanske monopolkonserner er mer kapitalsterke enn de europeiske. I perioden fra

1958 til 1966 startet mer enn 2.100 amerikanske selskaper opp virksomheter i Europa. Man regner med at nesten 25% av all britisk industri vil være i amerikansk eie i 1981, og veksten i de amerikanske investeringer i EEC-området har i de senere år vært enda sterkere enn i Storbritannia. Denne utviklingen av amerikansk aktivitet i EEC-området har ytterligere forsterket den monopoliseringen vi tidligere har beskrevet.

I den siste tiden er de amerikanske investeringene i EEC-området ytterligere økt. Tirsdag 18. august kom en rapport fra Kommisjonen om amerikansk investeringsvirksomhet i Europa. Etter vurderingene i Brüssel har de amerikanske investeringene steget med 25% i dette år. Det heter også at fra 1950 til 1966 har amerikanske investeringer i EEC området økt med 297%.

I Arbeiderbladet blir det nevnt noen årsaker: USA-selskaper er større enn europeiske, bedre ledet, satser mer på forskning, gir større fortjenester, har større adgang til det internasjonale kapitalmarked, blir tilbudt investeringsstøtte fra EEC-land osv. Dessuten fører ikke EEC-medlemmene en felles industripolitikk. US-selskapene oppnår større profittrente i Vest-Europa hvor den er 12,7%, ja opptil 16% i enkelte industri-sektorer mot 9% i USA. Dette sannsynliggjør en ytterligere økning av de amerikanske monopolenes oppkjøp av bedrifter i EEC-området. I 1967 var det norske aksjer på amerikanske hender for 302,4 millioner kr. (markedsverdien er omlag det dobbelte). USA-selskaper står for 28-29% av utenlandske investeringer i Norge.

Monopolkapitalen - en trussel mot folket

Fritt kapitalmarked og fri etableringsrett har til hensikt å slippe kapitalen til der det til enhver tid er størst profitt å hente. Men for å få dette til er det også nødvendig å kunne dirigere arbeidskraften fritt og uten hensyn til landegrensene. I EEC er mange blitt tvunget vekk fra arbeidsplasser der de har jobbet i tiår. Resultatet av strukturrasjonaliseringa i EEC er bl.a. at det idag er ca. en halv million arbeidsledige i Frankrike. Gjennom den frie bevege-

ligheten har EEC-landa fått et fremmedarbeider-proletaria som er omtrent like stort som negerproletariatet i USA. Ilavkonjunkturperioder representerer fremmedarbeiderne et overskudd på arbeidskraft-reserven som brukes til å holde lønningene nede. Hvis det så settes inn en høy-konjunktur, representerer fremmedarbeiderne den arbeidskraftreserven som brukes til økning av produksjonen, slik at monopolene får økt sin profitt ytterligere. Ett av virkemidlene for å få gjennomført den "sosiale og økonomiske bevegeligheten" er "Det europeiske sosialfondet" som istedenfor å ta seg av arbeiderne sine sosial kår sørger for å omskolere og flytte folk.

Den gjennomsnittlige arbeidstiden er mye lengre i EEC-landene enn i Norge. I oktober 1967 var den faktiske arbeidsuke i industrien i timer i EEC-landa 44,8 i gjennomsnitt. Det tilsvarende tall i Norge i 1967 var 37,0 timer. I tillegg må arbeiderne i EEC-land jobbe mye overtid for å klare å opprettholde levestandarden (tallene fra Markedautvagets rapport V, side 74). Lønnsnivået i EEC-landa ligger omtrent 15% under Norges, med unntak av V-Tysklands som er omtrent på samme nivå. (Stortingsmelding nr. 86 for 1966-67. s.26.) Det er også ei stor prisstigning i EEC-landa. Den blir på offisielt hold karakterisert som inflasjonsprega. I Statistisk Ukehefte nr. 25 for i år heter det eksempelvis om V-Tyskland: "Også prisstigningen blir stadig sterkere." Et etter sesongjusterte oppgaver lå konsumprisindeksen i 1. kvartal på hele 6,8% (årlig rate) høyere enn i foregående kvartal, mot en stigning

på 2,4% fra 2. til 3. kvartal. Samme sted heter det at kon-

sumprisene i Frankrike ventes å øke med vel 5%. Om Italia sies det i samme hefte: "Konsumprisene økte med 4,2% i løpet av 1969. Fra desember 1969 til januar 1970 steg indeksen med 0,5% og i de følgende måneder med henholdsvis 2,8 og 0,4%. For 1970 venter myndighetene en stigning på omlag 6%." Jordbruk og fiske
Når det gjelder jordbruket, er det klart at målet er å fraflytte de små brukene og å øke bruksstørrelsen på de som blir igjen. (mansholtplanen) Prispolitiske tiltak, slik som subsidiene som jordbruket får i Norge, blir ikke sett på som tjenlig. Bare i Tyskland ble mellom 1958 og 1964 hele 394.000 bruk med mindre enn ti hektar dyrkbar jord strukturrasjonalisert

vekk. Det magre norske jordbruket vil bli særlig utsatt. I Fellesmarkedet vil det bli en felles fiskeripolitikk, det blir ikke anledning til å verne om det nasjonale fiskeriet ved fiskerigrenser eller territorialgrenser. Alle land innen fellesskapet skal gis like betingelser innen medlemlandas fiskerigrenser. Dette vil nødvendigvis utsette norske fiskerier for stor konkurranse og på lenger sikt utkonkurrere småfiskerne. Kommisjonen ser dannelsen av trålerederier som nødvendig. I Stortingsmelding nr. 86 for 1966-67 sier man om dette på side 58. "Det betyr at en ser dannelsen av store havfiske selskaper integrert med foredlingsindustrien som den ideelle løsning." I realiteten betyr dette at man skal legge forholdene til rette slik at monopolkapitalen kan etablere seg innen fiskerisektoren. Ved hjelp av statstiltak forbereder norsk monopolkapi-

tal innlemmingen i EEC: Regjeringens innføring av

MOMS og
redusering av selskapsskatt,
landsdelsplaner for strukturr-
asjonalisering og andre tiltak
som passer Norges økonomiske
system til EECs modell. I Brus-
sel sier Stray åpent at "vi
godtar Roma-traktatens grunnlag".
Borten håper på særordninger.
Belgias utenriksminister Pierre
Harmel sier om dette (Arbeider-
bladet) "Det vil ikke være lett
for oss å forstå den tanken
at man kan forandre systemet.
Det å delta i Fellesmarkedet
er ikke noen a la carte
ordning. Enten så er man med
i Fellesmarkedet, eller så er
man det ikke. Det er meget
vanskelig å få dietmeny. Det er
ytterst vanskelig å foreta til-
passninger til enhver nasjonal
situasjon.

Om norske selskapers konkur-
ranse dyktighet sier Norske
Håndverks og Industribedrifters
Forbund i et brev av 25. mai
1967 til Utenriksdepartementet:
"Det er ellers grunn til å peke
på at lønnsstigningen og stig-
ningen i sosiale omkostninger
setter mange bedrifter i en
vanskelig situasjon. Det er
nødvendig å redusere stignings-
takten på dette felt hvis våre
bedrifter skal ha en gunstig
utgangsposisjon i EEC. Norsk
næringsliv er offensivt inn-
stilt, men det må også ha be-
tingelser som gjør at det kan
kjempe."

Om hva Norge kan tilby utlendinger.
"Man må regne med at en norsk
tilslutning til EEC vil kunne
komme til å øke interessen
for utenlandske investeringer
i Norge. Det er sannsynlig at
en eventuell økning av
etableringsaktiviteten fortsatt
vil være konsentrert om ut-
nyttelse av norske natur-
ressurser. Det er særlig en
utnyttelse av landets vannkraft
som kan tenkes å være av interesse,
selv om utviklinga må antas
å være i ferd med å redusere
de konkurransemessige fordeler
som Norge her har" (side 27

og 28 i ST.meld. nr.86. 1966-67)

EEC og vår nasjonale selvstend-
ighet.

EEC vil ikke bare bety et
økonomisk fellesskap det vil
også bli et politisk felles-
skap. med EEC-landa for Norge.
I en offisiell uttalelse
fra stats- og regjerings-
sjefkonferansen i Haag 1-2
desember 1969 heter det:
"Alt dette leder oss til
politisk union. Fellesskapet
er allerede politisk i inn-
hold og i formen i dets
institusjoner. Men det er
forutbestemt til å bli enda
mer politisk, til å øke makten
hos sine institusjoner, å
ensrette medlemslandenes poli-
tikk og steg for steg utar-
beide en utenrikspolitikk
på fellesskapsnivå." Uten-
riksministerkonferansen
i Vieterbo (Rom) den 29 mai
1970 foreslo former for ut-
videt utenrikspolitisk sam-

arbeide. dette samarbeidet
ble stadfestet av medlems-
landa i juli.

Den norske uavhengigheten
vil bli sterkt forringa.
Vår politikk er allerede
gjennom NATO, hvor EEC-landa
også er medlemmer, blitt diktert
av de største nasjonene, som
USA, og Vest-Tyskland.
I EEC vil den for alvor bli
diktert utenfra. Det er alle-
rede fastslått av Haag-møtet
at søkerlanda må akseptere
følgende vilkår uten diskusjon:

1. Undertegne Roma-avtalen,
EEC's grunnlag, med hele dens
"politiske målsetting".
2. Finne seg i alle beslutninger
som EEC-rådetalt har fattet
på basis av Roma-avtalen og
de to andre såkalte fellesskaps-
møtene.
3. Godkjenne retningslinjer for
EEC's utvikling som alt er
fastslått av fellesmarkedets
nåværende medlemmer.

EEC og NATO

Det uoffisielle fellesskapsorga-
net "European Community" anve-
nder i sitt aprilnummer som
behandler det europeiske f. r.
forsvarssystemet EEC og NATO

som nesten synonyme (like) begrep. Aftenbladet sier i en hovedleder 24. juli: "Utenrikspolitikken skal er det meningen samordnes svært langt. Ikke en gang forsvarspolitikken blir helt utelukket. Denne politikken blir sterkt støttet av England. For dette land er EEC fortsatt i hovedsak en NATO-utvekst.

EEC og U-landa

EEC's politikk mot den "tredje verden" utmerker seg ved to ting: En dårlig maskert fortsettelse av det koloniale forholdet, med i noen grad minsket politisk men til gjengjeld i økende grad økonomisk makt over de tidligere koloniene. Videre en utvidelse av det europeiske virkeområdet. Assosiasjon til EEC innebærer ingen reelle handelsfordeler. Det innebærer bl.a. at restriksjoner mot etablering av EEC-landenes selskaper i U-landet ikke kan gjennomføres. Dette forhold er naturligvis i teorien gjensidig. Dahomey, Øvre Volta og Niger får også lettere for å investere i Vesteuropa..... Assosiasjons- og preferanseavtalene når stadig flere land. Steg for steg bygger EEC opp sitt imperium - hele tida på EEC's vilkår. Det var Frankrike som under trusel om å forlate forhandlingene fikk gjennom krav om tilslutning fra koloniene. Tilslutningen skulle ha form av en assosiering, hvis grunnregler finnes i Romatraktatens fjerde del. Her finner en høystente løfter om økonomisk utvikling og nære økonomiske forbindelser etc. Men det reelle innholdet i reglene er som nevnt et ganske annet.

I 1962 ble 18 selvstendige afrikanske stater tilsluttet. Avtalen skulle ført til senkning i EEC-landenes innførsels-avgift på varer fra de assosierte landene. Men når det gjelder varer som kan konkurrere med EEC's egen overskuddsproduksjon er senkningen i innførselsavgiften minimal. Dette gjelder sukker, ris, maniok, kjøtt, tobakk og fettvarer. De assosierte landene får en del bidrag til utbygging av landene, men i første rekke gjelder det franske interesseområder der det enda sitter fransk ekspertise. Hovedparten av bidraget går til franske selskaper som får anbud og leveranser.

EEC er verden største importør av råvarer (7,2 milliarder dollar 1968), men er nødvendig å ha en sikker tilgang på råvarer, derfor sier kommisjonen at EEC akkurat som USA og Japan må drive en aktivere politikk for å få tilgang til og kontroll over interessante råvarekilder utenfor fellesskapet. Med andre ord bør EEC i følge Kommisjonen se til at man får direkte kontroll over gruver, oljekilder og liknende i U-landa...

I UNCTAD har EEC-landa arbeidet aktivt for særavtaler med de forskjellige U-landene fra "U-landenes" side.

I Asia og Latin-Amerika er det foreløpig oppnådd avtaler med Iran, India og Pakistan, samt tatt kontakt med Argentina og Uruguay om jordbruksavtaler.

Det synes som EEC's imperium vil utvides til Latin-Amerika og Asia i løpet av 70-åra hvis medlemskapsforhandlingene med Storbritannia blir brakt "vel i havn". Da vil bl.a. en mengde av samvelde-landene automatisk bli knyttet til EEC.

(Se ellers For Vietnam nr. 3-70)

EEC: FORSLAG TIL LINJE

SOM KONKLUSJON PÅ EN FORELØPIG DEBATT OM HVILKEN LINJE SOLKOM BØR FØLGE I EEC-ARBEIDET, HAR LANDSTYRET KOMMET FRAM TIL FØLGENDE FORSLAG TIL LINJE:

1. Solkom bør støtte kampen mot Norges medlemskap i EEC.
2. Politisk grunnlag for støtten:

Roma-traktatens økonomiske retningslinjer og struktur vil gi bedre muligheter for kapitalkonsentrasjon og såleis styrke kapitalinteressene på bekostning av det arbeidende folket i medlemslandene. Det felles skattesystem med merverdiavgift (moms) som alle landene i EEC må godta er et eksempel på dette. Samtidig som folket pålegges økte byrder gjennom moms og prisstigning får aksjeselskaper lettere avgifter for sine investeringer. EEC er først og fremst et økonomisk framstøt retta mot folket fra imperialistiske (overnasjonale) selskaper.

Disse økonomiske framstøta blir fulgt av politiske med sikte på å underlegge de nasjonale politiske organ under byråkratiet i Brussel, som er diktert av de monopolkapitalistiske selskapene. Folkets interesseorganisasjoner som fagforeninger, bondelag og fiskerlag vil miste sin innflytelse og folkets maktposisjoner vil bli undergravd. Disse organisasjonenes innflytelse er basert på den enkelte nasjon, og overnasjonale organ av den art EEC står for vil undergrave og sterkt svekke disse nasjonale organisasjoners posisjoner til fordel for de overnasjonale monopolselskapene.

I Solkoms program står det: "Solkom støtter ethvert folks rett til nasjonal uavhengighet og rett til å bestemme over sitt lands framtidige skjebne uten noen som helst innblanding fra imperialistiske stater."

På samme måte som Solkom støtter det vietnamesiske folkets rett til nasjonal suverenitet vil vi kjempe mot ethvert imperialistisk angrep mot folkets interesser, enten dette skjer ved militær

intervensjon som i Vietnam eller ved økonomiske framstøt som i EEC.

Solkom har allerede tatt opp kampen mot USA-imperialismen i Norge i alle dens former, også slik den viser seg ved oppkjøp av norske arbeidsplasser etc. I EEC er angriperen en allianse av europeiske og amerikanske imperialistiske selskaper. Dette endrer ikke prinsippet; kampen mot EEC som et angrep mot bl.a. det norske folk er helt i tråd med Solkoms anti-imperialistiske målsetting.

3. Organisatorisk linje.

Solkom er en anti-imperialistisk front som først og fremst konsentrerer seg om kampen i Sørøst-Asia. EEC kan derfor ikke bli hovedsaka for Solkom, og Solkom kan ikke bli noen hovedorganisasjon for kampen mot EEC.

Alt samarbeid Solkom innleder for å delta i kampen mot EEC må skje "i konkrete spørsmål under fullstendig frihet til kritikk og uten å oppgi vårt politiske og organisatoriske grunnlag". (fra programmet)

Ut fra Solkoms egne erfaringer i oppbygginga av enhetsfront vil Solkom støtte alle former for organisert motstand mot EEC som bygger på deltakernes rett til å delta i alt arbeid og være med på de politiske beslutninger. Solkom betrakter ethvert forsøk på tverrpolitiske sammenslutninger på toppplanet som sabotasjeversøk mot oppbygginga av lokale aksjonskomiteer mot EEC.

4. Prioritering av EEC-arbeidet.

Solkom oppfordrer utv fra dette sine medlemmer til å støtte opp om lokale aksjonskomiteer mot EEC og samarbeide med dem i konkrete saker ut fra den politiske og organisatoriske linje som er skissert ovenfor.

Arbeidet må prioriteres under de viktigste Solkom-arrangementer som Vietnam-uka og 20 des.

Kontinuerlig arbeid med EEC må også prioriteres under det viktigste kont. nuerlige Vietnam-arbeidet, dvs. salg av For Vietnam og den interne styrking av gruppa. Annerledes stiller det seg med arbeid i tilknytning til konkrete, kortvarige EEC-aksjoner. Om dette ikke kolliderer med V-uka e.l., må det kunne gis høy prioritet.

Dette er generelle retningslinjer for prioriteringer, de må naturligvis tilpasses etter de lokale forhold. Vi har i allertid en FNL-gruppe eller kontaktgruppe, sjøl ta initiativet til dannelse av en aksjonskomite mot EEC, fordi ingen andre på stedet gjør det, må saka først legges fram for landsstyret.

FORSVAR FOLKETS ØKONOMISKE INTERESSER OG RETT TIL SJØLRÅDERETT MOT IMPERIALISMENS ANGREP - TIL KAMP MOT EEC !

Spørsmål:

Er det riktig for solkon å legge vekt på EEC som et angrep fra europeisk monopolkapital mot folket i de europeiske landa ?
Hvilke andre linjer kunne være aktuelle ?
Er dere enige i den oppsatte prioriteringa ?

MILITANTE AKSJONER

- ET EKSEMPEL OG NOEN KOMMENTARER

"Verdensbanken" er en internasjonal "utviklingsbank" tilknyttet FN, som under skinn av å "fremme økonomisk vekst og sosial rettferdighet i de fattige land" virker som et effektivt økonomisk redskap for imperialismen, først og fremst USA-imperialismen. Da Verdensbanken nylig hadde sitt 25. årsmøte i København, dannet en del danske anti-imperialister en aksjonsfront mot møtet. Det ble arrangert en rekke store demonstrasjoner, som i følge NTB samlet opptil 7000 mennesker. I noen av demonstrasjonene ble det også tatt i bruk ganske militante midler, og det utviklet seg til anselige kamper da politiet angrep demonstrantene. Onsdag 23. sept. refererer Arbeiderbladet:

"København, tirsdag (NTB)
For annen dag på rad kom det tirsdag kveld til voldsomme sammenstøt mellom politi og demonstranter i København. Mellom 1500 og 2000 demonstranter hadde samlet seg i foran Det kongelige theater hvor det ble holdt en gallaforestilling for utsendingene til Verdensbankens årsmøte. Mens de utenlandske gjester gikk inn i teatret, haglet det med muttere, glasskuler og stein mot inngangen. Demonstrantene kastet også brannbomber og brostein mot de om lag 600 politi-

folkene som holdt vakt foran teaterbygningen. Like etter at gjestene med kongeparet i spissen var vel innenfor teatrets dører, rykket politifolkene fram med loftede koller, ryddet plassen og jaget demonstrantene inn i sidegatene. I alt fem personer skal være kommet til skade, og 10 er arrestert."

Ut fra ferske erfaringer etes noen vindusruter i den amerikanske ambassaden og noen andre demonstrasjoner i vår, ville vi tro at hele den norske pressa, den sosialdemokratiske innkludert, ville skrike høyt om "pöbelstreker". Men 30. sept. kan vi lese i Arbeiderbladets kommentarsplate "Innsikt og utsyn":

"Verdensbankgruppas årsmøte som nylig ble avsluttet i København, vil bli husket som et av de mest dramatiske i Verdensbankens 25-årige historie. Dansk ungdom møtte den rike verdens statsråder og sentralbanksjefer med voldsomme demonstrasjoner. "Bekjemp Verdensbanken" var demonstrantenes parole. Nå ble det ingen kamp akkurat mot Verdensbanken, men mot det danske politi. Likevel: Demonstrantene klarte ved sine aksjoner å få fram et annet syn på Verdensbanken enn det myndighetene i de rike land gjerne presenterer." - !

- Militante aksjoner (forts.)

Hva bør vi merke oss av dette?

For det første, naturligvis, at Arbeiderbladet, ledende sosialdemokrater og liberale finner det lette å være radikale når bare ting skjer litt unna. Kampen mot Verdensbanken i Danmark representerer ingen trussel for sosialdemokratiet. Det politiske i Norge slik en mer anti-imperialistisk motstand her hjemme gjør det.

Men dette er ikke hele forklaringen på den manglende h. h. tsen mot verdensbankaksjonene. En hovedgrunn er at aksjonene i Danmark fikk slik stor oppslutning - både i oppmøtet til demonstrasjonene og i opinionen ellers. De danske anti-imperialistene hadde gjort et grundig forarbeid, de hadde bygget opp agitasjonen i god tid og bebudet demonstrasjoner. De maktet å få folk til å forstå hva Verdensbanken representerer, og trekke dem med seg. Dermed ble de militante midlene i noen av aksjonene en del av agitasjonen, som ikke virket til å forvirre folk, men tvert imot gjorde at de la mer merke til saka.

Dette klargjør en del ting omkring militante aksjoner som kampmidler:

1. Bruken av militante aksjonsformer er ikke et prinsipielt politisk, men et taktisk spørsmål. Det er ikke noe generelt prinsipp at folk automatisk tar avstand fra slike aksjonsformer. Tvertimot vil folk, om de skikkelig kjenner bakgrunnen for aksjonen, ofte finne slike aksjonsformer naturlige og riktige. Militante aksjonsformer bør vurderes ut fra dette, som et middel sammen med andre midler:

2. Militante aksjoner bør ikke brukes alene og aldri uten å forklares skikkelig. Gjør de det, kan de lett føre til at folk ikke skjønner aksjonen og tar avstand fra den. Agitasjonen må konsentrere folks oppmerksomhet om selve saka, slik at aksjonene oppleves som et middel og ikke tillates å skygge over saka.

3. Militante aksjonsformer kan ofte være riktige på litt lengre sikt, sjøl om folk med en gang ikke skjønner dem helt. Det beste eksempel på dette er ikke først og fremst aksjonene i Danmark, men aksjonene mot den amerikanske ambassadoren i Sverige. Disse aksjonene har fått en massiv presseheft fra starten. Men etterhvert har FNL-aktivistene fått folk i Sverige til å forstå at den amerikanske imperialister er fiender og deres representanter bør møtes med den forakt og avsky representanter for et krigsforbrytterregime representerer.

Anvendt på en konkret sak som kampen mot Saigon-juntaens lognkontor i Oslo, betyr dette at hvis vi kan drive det så effektivt agitasjon at folk får klart for seg bildet av Saigon-juntaen som et fascistisk undertrykkelsesregime som sammen med USA-styrkene over stadige forbrytelser mot sitt eget folk, og av Saigon-kontoret som et propagandaframstøt fra USA-imperialismen for å føre det norske folk bak lyset, vil bruk av militante midler i kampen mot dette kontoret ikke støte folk fra oss, men tvert imot oppfattes som naturlige og nødvendige.

NOTISER (forts. fra siste side)

Utsendelse av vedtak fra landsmøtet

I to FNL i Norge nå har referatet fra landsmøtet blitt bebudet. Landsstyret har nå diskutert saka grundigere, og kommet til at det ikke er riktig å sende referatet til alle gruppene. Det vil ikke ha en verdi i gruppene som tilsvarer hva det vil koste av tid og penger å få det ut. Det vil nemlig selv i forkortet utgave bli en mammutsak. Referatet vil derfor bare bli oppbevart slik at aktivister kan se det på forespørsel. Derimot sender vi ut den viktigste delen av referatet, nemlig vedtakene fra landsmøtet: Programmet, vedtakene, og organisatoriske vedtak. Landsstyret innrømmer at denne saka burde vært behandlet grundigere på et tidligere tidspunkt, slik at vedtakene kunne gått ut tidlig i høst. Dette er svak påskis fra Landsstyrets side.

R A P P O R T E R

Rapport på aksjonen i Lillehammer 16-20 sept.

Vi vil her ta utgangspunkt i artikkelen i FNL i Norge, der det stod skrevet om denne aksjonen. Det som stod der hørte med til planlegginga, men alt gikk ikke så rosenrødt.

Det var særlig økonomien som slo feil. For aksjonen hadde vi et overskudd på ca. kr. 40,-, etter aksjonen har vi nå et underskudd på kr. 228,60. Dette kommer av meget dårlig budsjettering, og det er meget viktig, få gjort andre grupper oppmerksomme på dette så ikke de gjør samme feila. Budsjettering er meget viktig.

Ellers er det andre småting en kan trekke fram som ikke har gått etter planen. Når det gjelder komiteene, hadde styret liten eller ingen kontroll med dem, og styret hadde heller ikke gitt retningslinjer for dem. Vi hadde heller ikke dørsalgsaksjoner som det står i FNL i Norge. Dessuten kan det tilføyes at programmet ikke ble akkurat slik som det står i FNL i Norge. Men dette er ikke så vesentlig.

Men alt i alt har det utadretta arbeidet vært fint, det er arbeidet innen gruppa som har fått lide. Særlig har det vært tendenser til aksjonering): diskuterte bare det praktiske, og ikke så mye diskusjon på parolene og det politiske.

Hva har vi oppnådd med aksjonen? Jo, særlig det at vi fikk mange folk på møtet (ca.100) og at parolene har kommet ut til folk. Dessuten har vi fått ca.7 folk på studiesirkelen som vi nå skal starte.

Det siste vi vil nevne for andre grupper som skal ha lignende aksjoner, er at de bør ha bedre tid på seg enn vi hadde. Minimum 2-3 måneder.
Lillehammer FNL-gruppe.

Helgeseminar for FNL-aktivister i Oslo.

Styret for FNL-gruppene i Oslo og omegn arrangerte 3. og 4. oktober et helgeseminar på Haraldsheim ungdomsherberge.

Seminaret starta lørdag ettermiddag ved at Phan Hoi fra PRRs informasjonskontor innleda om situasjonen i Sør-Vietnam akkurat nå. Han gav konkrete tall og opplysninger som viste hvordan amerikanerne, Saigon-styrkene og leiesoldatene stadig blir tvunget på retrett av frigjøringshæren. Etter innledninga stiltø deltakerne spørsmål til Phan Hoi.

Dette er ei form vi har forsøkt flere ganger her i Oslo, bl.a. da PRRs utenriksminister og leder for FNL-delegasjonen i Paris, Madame Thi Binh, besøkte solkoms kontor i mai, og også første gang repr. for PRRs informasjonskontor i Oslo var på kontoret. Erfaringene våre er at dette er ei nyttig og lærerik form som gjør at mange forskjellige forhold i Vietnam blir belyst på en konkret måte for FNL-aktivistene.

Søndere på ettermiddagen innleda redaktøren av For Vietnam til diskusjon om Saigon-juntaen og den norske regjeringa.

Hele søndag formiddag gikk med til drøftinger om aksjonsformer og organisatoriske-forutsetni ger for å gjennomføre aksjoner. Etter to innledninger om emnet var det gruppediskusjoner med utgangspunkt i spørsmål utforma av Oslo-utvalget.

I plenum la gruppe-sekretærene fram oppsummeringen av diskusjonen i gruppene. Her viste det seg at gruppene hadde diskutert seg fram til viktige synspunkter og konkrete forslag når det gjaldt viktigheten av å gjennomføre aksjoner ut fra Solkoms politiske linje og målsetting, hva som idag hindrer FNL-aktivistene i å nå ut til folk med Solkoms politikk

sært lokale aksjoner, og aksjonsformer, med spesiell vekt på For Vietnam-salget.

Av ting som blei understreka flere ganger, er det spesiell grunn til å framheve nødvendigheten av å ha grundige politiske drøftinger med alle medlemmene i FNL-gruppa foran hver aksjon for å sikre ei skikkelig gjennomføring og hindre at medlemmene bare får "byråkratiske" beskjeder om å utføre forskjellige ting uten å ha fått politisk forståelse for hvorfor aksjonen skal gjennomføres.

Erfaringene fra dette og tidligere helgeseminar er så gode at vi vil anbefale grupper utover landet til å arrangere tilsvarende seminar.

Osloutvalget.

KRITIKK på FNL i Norge

I siste FNL i Norge ga vi beskjed om at vi framover vil delegera til en bestemt gruppe hver gang å sende inn kritikk på FNL i Norge, og at vi valgte Gjøvik, som den første. Gjøvik-gruppa har sendt inn følgende:

"Rapport og Kritikk på FNL i Norge.

På medlemsmøte 6/10 tok gruppa FNL i Norge opp til studier og kritikk. De artiklene i nr. 6 som vi tok opp til studier var: "Bruk V-uka til å løse hovedoppgavene", "Trekk folket med i opinionsarbeidet for Vietnam" og "Hva skal vi foreta oss i økonomien?". Alle disse tre artiklene gikk på arbeidet i V-uka, og det var nettopp grunnen til at vi tok opp disse. Vi fant artiklene som meget gode veiledere, og at de i stor grad ville lette arbeidet med forberedelsene til uka. Særlig var kasseringen takknemlig for artikkelen om økonomien, ettersom det er den verste bøygen ved de aller fleste arrangementer. Gruppa har allerede satt i verk planene med ett budsjett, og har b udsjettet til uka klart. Artikkelen på s.7 var også verdifull, ikke minst opplysningene om Lillehammermøtet bør være en god orientering for alle grupper som har et liknende møte i tankene.

Innholdet i alle disse artiklene ble meget positivt mottatt i gruppa, noe som også gjelder for de andre artiklene. En artikkel med utpreget politisk innhold som den om militante aksjonsformer ble positivt mottatt. Om bladet som helhet var det først en del uenighet om hensikten med bladet. Noen mente det vesentlig skulle være en praktisk veileder, og at politiken skulle være overlatt til For Vietnam. Men da vi kom fram til at bladet må være ment som en intern praktisk og politisk veileder, og vi fant i begge disse ting i dette nummeret, ble resultatet at FNL i Norge nr. 6 innholdsmessig var et godt nummer, ikke minst fordi vi mente å kunne få god bruk for det meste som står der. Også avdelingen om aksjoner i det siste er en meget god ide, det gir både inspirasjon og erfaring å høre om andres aksjoner.

Den negative kritikken gikk på formen, en ting som selvsagt må komme i annen rekke, men som likevel spiller en viss rolle. Vi fant at bladet var preget av en rekke trykkfeil. Dessuten var det mange steder så utydelig skrift at det var nesten umulig å lese det som sto der. En del språklige ting fant også gruppa dårlige. Selv om ordet "purk" brukes av de fleste, mener vi slike ord gjør at vi trekker oss ned på et lavt plan. Noen medlemmer tar anstøt av slike ord, og de bør derfor unngås. FNL-gruppene består tross alt av forskjellige mennesker, og litt hensyn bør man ta. Men noe vesentlig klagenål var ikke dette.

Konklusjonen blir altså at innholdsmessig er bladet godt, men formen er det litt å utsette på.

Gjøvik FNL-gruppe "

Redaktørens kommentar:

Det er meget oppmuntrende for landsstyret å se at gruppene har så mye nytte av bladet. FNL i Norge er landsstyrets viktigste informasjonsmiddel til aktivistene, og det er avgjørende at landsstyret klarer å legge det opp slik at gruppene kan bruke det. Ang. formen: Redaktøren er helt enig ang. ordet "purk". Den tekniske standarden kan vi bare beklage, den kommer av nedslitt teknisk materiell og litt uerfarne folk.

Trekk alle medlemmene ned....
(forts. fra s. 4-)

I diskusjonen på medlemsmøtene er det viktig at gruppene bruker FNL i Norge. FNL i Norge er landsstyrets viktigste middel for veiledning og informasjon til gruppene. Det er derfor avgjørende at aktivistene bruker bladet, diskuterer det på medlemsmøtene og trekker lærdom av diskusjonen.

De som hittil ikke har fått igang organiserte studier på FNL i Norge, må nå under oppsummeringen av V-uka behandle de viktigste artiklene i nr. 5 og 6, om hovedoppgavene og om arbeidet i V-uka, i tilknytning til denne oppsummeringa.

For medlemsmøtene fram til jul vil landsstyret foreslå at følgende blir tatt opp : Oppsummering av V-uka, Økonomikampanjen, salget av For Vietnam, 20.des.-aksjoner og oppsummering av halvårets arbeid, i denne rekkefølgen. De to første sakene er behandlet i dette FNL i Norge. Salget av For Vietnam er behandlet bl.a. i nr. 6, Utkjör på 20.des. kommer in neste FNL i Norge.

BRUK MEDLEMSMØTENE TIL Å STYRKE MEDLEMSDEMOKRATIET OG EN SKIKKELIG POLITISK LEDELSE !

Spørsmål:

Hvordan har styrearbeidet fungert i gruppa hittil ?

Har det vært tendenser til monopolisering av arbeidet og byråkratisering, eller har styret tvert imot jobbet for lite og ikke tatt initiativ ?

Hvordan fungerer medlemsmøtene ?

Hvordan kan de gjøres bedre ?

NOTISER

Neste FNL i Norge,

som sendes herfra før 20. nov., vil inneholde først og fremst en samlet oppsummering av Vietnam-uka, samt veiledning for 20. desember. For at det skal være mulig å få oppsummert V-uka skikkelig i dette nummeret, må gruppene sende inn rapport fra Vietnam-uka innen 7. nov.

Det påfølgende FNL i Norge etter 20.nov.-nummeret, som skal inneholde ½-års-oppsummering, er utsatt til over nyttår, grunnet den erfaringsmessige dødperiode i arbeidet rundt jul og nyttår.

Det vil i stedet bli sendt ut en mindre bulletin til alle aktivistene i begynnelsen av desember, med nødvendige siste-informasjoner for 20. des. og juleferien.

Om prosenter på materiell

Vær oppmerksom på at landsstyret nå har foretatt en del justeringer i rabattprosentssystemet, samt en spesiell økning i rabatten på For Vietnam i tilknytning til økonomikampanjen. Se artikkelen om Økonomikampanjen, s. 6.

"Freedom Singers 70"

Solkom har nå fått de svenske platene med antiimperialistiske viser, "Freedom Singers 70". De vil koste Kr. 35,-, hvorav gruppene betaler inn kr. 30,- til Solkom, og altså tjener 5 kr. Den blir først sendt de gruppene som alt har bestilt, men vi får fler, så det er bare å bestille.

("NOTISER" FORTS. s. 15)

VIKTIGE VEDTAK FRA LANDSMØTET

I Politisk program for Solidaritetskomiteen for Vietnam.

1. Målsetting

1. Kampen som det vietnamesiske folket fører mot USA-imperialismen for sosial og nasjonal frigjøring, er utgangspunktet og grunnlaget for Solkom, FNL-gruppens arbeid.

Solkom er en antiimperialistisk enhetsfrontsorganisasjon som vil arbeide for aktiv norsk solidaritet med og støtte til Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront, Den Provisoriske Revolusjonære Regjering i Sør-Vietnam, Den Demokratiske Republikken Vietnam og alle patriotiske krefter i Vietnam.

Solkom støtter også andre nasjonale frigjøringsbevegelser som kjemper mot USA-imperialismen og dens medhjelpere. Vi støtter Laos Patriotiske Front og Kambodsjas Nasjonale Befrinningsfront. Vi støtter enhetsfronten mellom de tre indokinesiske folkene og ser den som et viktig bidrag til den felles kamp som de tre folkene fører mot den samme fienden, den krigerske og brutale amerikanske imperialismen.

Vi støtter også de patriotiske og antiimperialistiske kreftene og de framvoksende frigjøringsfrontene i Thailand, Burma, "Malaysia", Indonesia, Filippinene, India, Sør-Korea og andre land i Sørøst-Asia, som er underlagt USA-imperialismens overherredømme og utplyndring.

Vi støtter ethvert folks rett til nasjonal uavhengighet og rett til å bestemme over sitt lands framtidige skjebne uten noen som helst form for innblanding fra imperialistiske stater.

Vi støtter ikke bare anere folks kamp mot USA-imperialismen, men vil også bekjempe USA-imperialismen i alle dens former i vårt eget land, slik den gjennom militæralliansen NATO øker sin innflytelse i Norge, ved oppkjøp av norske arbeidsplasser og annen økonomisk infiltrasjon, gjennom økt militærutrustning, hemmelige og halvlegale "beredskapslover", pro-amerikansk propaganda osv.

Solkom støtter det arbeid Kampanjen Nato ut av Norge driver, og arbeidet til andre organisasjoner i det monn de arbeider for krav og målsettinger som Solkom går inn for, og vil i slike tilfeller samarbeide etter evne i konkrete spørsmål under fullstendig frihet til kritikk og uten å oppgi vårt politiske og organisatoriske grunnlag.

2. Solkom har som sine fire hovedparoler:

1. USA ut av Vietnam!
2. Støtt Vietnams folk på deres egne vilkår!
3. Bekjemp USA-imperialismen!
4. NATO ut av Norge!

Disse fire parolene uttrykker Solkoms politiske målsetting og danner derfor grunnlaget for frontens aktive tilslutning. Det er derfor Solkoms oppgave å få det norske folk til å forstå, støtte og utvikle kampen for disse parolene. I dette arbeidet vender Solkom/FNL-gruppene seg direkte til det norske folket, for dette er den beste måten å utvikle solidaritetsarbeidet for Vietnams folk.

Med utgangspunkt i enigheten om vårt program, søker vi gjennom studier, diskusjoner og kameratslig kritikk å vinne enhet om de spørsmål vi møter i vårt arbeid.

11. Parolene.

1. USA ut av Vietnam.

Vietnams folk har i løpet av hele sin historie kjempet mot utenlandske angripere for nasjonal uavhengighet. Allerede under kampen mot de franske kolonialistene, begynte USA å blande seg inn i Vietnams indre anliggender. Men sjøl om USA-imperialistene finansierte nær 80% av franskmennenes krig på slutten, greide Vietnams

folk under ledelse av Ho Chi Minh å beseire kolonialistene. I den fred som ble sluttet i Geneve 1954 ble Vietnams rett til nasjonal sjølstendighet erkjent. Men USA-imperialistene var kommet for å bli og i sør installerte de en marionett-regjering grunnlagt på amerikansk våpenmakt og pengestøtte. Siden da har USA-imperialismen vært det vietnamesiske folkets største fiende og ført en barbarisk angrepskrig mot folket i sør og nord.

USAs regjering sier seg å ville ha "fred", "forhandle uten vilkår" osv. Men slikt snakke fra amerikansk hold er bare ment til å dekke over USAs virkelige aggresjon og ta brodden fra motstandsbevegelsen i hele verden, ikke minst i USA sjøl.

Men angripere har ingen rett til å snakke om fred, før de sjøl innstiller sin aggresjon mot et annet folk. Den eneste måten å skape fred i Vietnam på er derfor at USA trekker alle sine styrker og allierte ut av Vietnam øyeblikkelig, fullstendig og uten vilkår.

2. Støtt Vietnams folk på dets egne vilkår.

Det vietnamesiske folkets frigjøring må være dets eget verk. Bare det vietnamesiske folket har rett til å ta hånd om sine egne indre anliggender.

Folket i Vietnam har reist seg og kjemper i dag en langvarig kamp mot USA-imperialismen og Saigon-juntaen. Siden 1960 har folket i Sør-Vietnam vært ledet av Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront (FNL) - en nasjonal enhetsfront som består av forskjellige politiske og religiøse partier og organisasjoner, og som ialt representerer flere millioner mennesker. FNLs mål er å drive USA ut av Vietnam og bygge opp et nøytralt, fredelig og demokratisk Sør-Vietnam og legge grunnen for en fredelig gjenforening av hele landet. Siden juni 1969 har nye patriotiske lag blitt trukket med i kampen, særlig i byene. Sammen med FNL har de opprettet den Provisoriske Revolusjonære Regjering (PRR), det sørvietnamesiske folkets rettmessige representant.

Under ledelse av FNL og PRR i sør og regjeringa og Vietnams Arbeiderparti i DRV i nord har Vietnams folk vunnet store og avgjørende seire i folkekrigen mot imperialismen. Minst 4/5 av landet i sør er frigjort og det er opprettet revolusjonære folke-maktsorganer overalt i de frigjorte områdene og i nesten alle større byer. I de frigjorte delene av landet har folket makta og her gjennomføres det sosiale reformer og et utstrakt demokrati. Her er de allmenne levevilkåra for folket hele tiden under forbedring, jordreformer, utvikling av helse- og skolevesen er noen eksempler på at Vietnams folk kan løse sitt lands indre anliggender uten USA-imperialismens innblanding. Det er samtidig et ugjendrivelig bevis på at når folket forener seg, stoler på egne krefter og gjennomfører en langvarig folkekrig, vil USA-imperialismen og dens lakeier i Saigon lide nye tap og tilslutt ble drevet ut.

Solkom ser det idag derfor som en sak av største viktighet å utvikle brei politisk, moralsk og materiell støtte til Vietnams folk. Bare vietnameserne sjøl kan avgjøre sin frigjørings sak, på samme måte som bare vi kan bestemme hvordan den antiimperialistiske kampen skal føres ut fra de konkrete forholdene i Norge. Vi setter derfor ingen betingelser til den materielle støtten vi gir Vietnams folk. Materiell støtte gir vi FNL gjennom FRIGJØRINGSFONDET FOR VIETNAM 23. 20 50 32, og alle innsamlede beløp står til vietnamesernes frie rådevelde. I det materielle hjelpearbeidet for Vietnams folk legger vi vekt på det politiske standpunkt til Vietnam-krigen og går imot alle slags "humanitære" innsamlinger som setter vilkår for hvordan FNL skal bruke hjelpen. Samtidig går vi imot alle innsamlinger som går ut på at også Saigon-juntaen får materiell og annen støtte. Bare å støtte Vietnams folk på deres egne vilkår er å yte hel og full støtte til det vietnamesiske folk.

3. Bekjemp USA-imperialismen.

USA-regjeringens krig mot det vietnamesiske folket er ingen tilfældighet eller "feilgrep". Siden den annen verdenskrig har USA intervenert militært i bl.a. Guatemala, Cuba, Domingo-republikken, Kongo, Libanon, Korea, Laos, Kambojsja ... osv. Disse åpne innblandingene har skjedd for å forsvare de amerikanske stor-monopolenes økonomiske makt og USAs militære og politiske hegemoni i verden. Idag har de amerikanske monopolene kontroll over 60% av jordas ressurser og har i hele verden stasjonert nærmere 1½ mill. mann under våpen og har ialt 3000 baser og militære installasjoner.

USAs angrepskrig i Vietnam er et forsøk på å opprettholde dette herrevelde, samtidig som USA-imperialistene er iferd med å forberede en storkrig med land som alt har frigjort seg fra imperialismens åk, i første rekke Kina og Korea. På samme tid er større forberedelser igang for å utvide krigen i Indo-Kina til å gjelde andre land i Sørøst-Asia.

USA-imperialismen er idag den største trusselen mot verdensfreden og den største fienden til verdens folk. Men også lederne i Sovjetunionen har i de siste åra gjort seg skyldige i forbrytelser og svik som ikke har tjent det vietnamesiske folkets sak. Forsendelse av strategiske mineraler til den amerikanske krigsindustrien, planene om "kollektiv sikkerhet i Asia" med imperialister og andre reaksjonære, det alt nærere samarbeidet med flere folkefiendtlige og proamerikanske regimer i Asia, den lunkne støtten til de framvoksende frigjøringsbevegelsene i Sørøst-Asia, den felles innringinga med USA mot Kina osv. er noen eksempler på samarbeidspolitikken som Sovjet-lederne fører med USA-imperialismen.

Men Sovjet-lederne fører ikke bare samarbeidspolitik, de er også sjøl imperialistiske, de er sosialimperialister, sosialister i ord, imperialister i handling. Invasjonen i Tsjekkoslovakia og jakten på profitable markeder i en del asiatiske og latinamerikanske land viser dette.

Mens sosialimperialismen ennå er forholdsvis nyere av dato og ennå er mindre utbredt, er USA-imperialismen en fare for alle verdens folk. USA-imperialismen påfører ikke bare andre land krig og nød, men påtvinger også det amerikanske folket - og ikke minst afro-amerikanerne - veldige byrder og forsakelser.

USA-imperialismens utsagnings- og ekspansjonspolitik vedrører også Norge og det norske folket. Den norske regjeringa har aldri ytret seg mot USAs aggresjonspolitik, men har i stedet vært en trofast alliert. Dette henger nøye sammen med at den norske monopolkapitalen er integrert med og en del av den internasjonale monopolkapitalismen, som USA-imperialismen er den førende eksponent for.

I Sørøst-Asia tjener den norske monopolkapitalen på krigen. Antallet norske investeringer i området øker, ett eksempel er Jotun maling som sørger for maling til USAs "strategiske anlegg" i Thailand. På denne måten blir det mulig for imperialistene og monopolkapitalistene å økonomisk utbytte den billige arbeidskrafta som det arbeidende folket i de undertrykte landa utgjør. Dermed kan monopolkapitalistene flytte sine fabrikker til land der arbeidskrafta er billigere og profitten større. Resultatet er nedleggelse av bedrifter og arbeidsløshet i vårt eget land. Således er Vietnams kamp mot USA-imperialismen også en støtte til de norske arbeidernes kamp for sine interesser.

USA-imperialistene forsøker å beherske og utsuge hele verdens folk. Deres krig mot Vietnams folk er en trussel mot alle folks frihet og selvstendighet. Derfor gjelder Vietnams kamp også oss og vår kamp. Det er idag Vietnams folk som står fremst i frontlinjene i den verdensomspennende kampen mot USA-imperialismen, og det vietnamesiske og indokinesiske folkets seire er idag en veldig inspirasjon for antiimperialister og revolusjonære folk verden over.

4. NATO ut av Norge.

Norges NATO-medlemskap er idag den sikreste garanti for at den norske regjeringa fører en reaksjonær pro-amerikansk utenrikspolitikk. NATO er idag det største hinderet for norsk anerkjennelse av DRV og PRR. Medlemsskapet bidrar i stedet til å legalisere de norske myndighetenes forbindelser med den forbryterske Saigon-juntaen og tillater løgn-"informasjon" for Saigon-juntaen i Norge og amerikansk krigspropaganda på norske kinoer. Videre forplikter NATO-medlemsskapet til norsk krigsforskning for Pentagon, norske våpenleveranser til USA, krigsøvelser med amerikanske soldater fra Vietnam på norsk jord, osv.

Det er derfor en nær sammenheng mellom de fire parolene, og en naturlig del av vår kamp mot USA-imperialismen til støtte for Vietnams folk her i Norge å kreve NATO ut av Norge.

III. Enhetsfronten.

Idag består Solkom/FNL-gruppene av folk fra flere organisasjoner og et større antall som er uavhengige.

Det innebærer ikke bare en fordel for det utadrettede arbeidet at Solkom er organisert som en sammenslutning av enkeltpersoner, det betyr også at det individuelle medlemsskapet gir alle aktivister den demokratiske retten til å ta del i alt arbeid og være med på de politiske beslutningene. Samtidig er også denne organisasjonsform den beste garanti for at organisasjonen ikke skal bli en kasteball eller et redskap for de politiske partiene.

Solkom/FNL-gruppenes organisasjonsform er enhetsfrontens.

Enhetsfronten nøyer seg med å ta opp en eller flere sammenhengende saker som er av livsviktig betydning for det breie lag av folket. Fronten er derfor et langvarig eller kortvarig kampfelleskap, og kampen må skje på de vilkår som frontens deltakere stiller. For noen kan det være et spørsmål om det meste de kan gå med på, for andre kan det dreie seg om et minstekrav.

Det enhetsfronten må foreta seg må alltid tjene folkets interesser. Enhetsfronten er åpen for alle som vil støtte opp om arbeidet eller ta del i kampen - uansett syn på andre saker. Enhetsfrontens forutsetning er at den har brei støtte og at den sjøl gjennom politisk kamp organiserer denne støtten.

Den politiske linja utvikles og beskyttes gjennom at de som arbeider i og støtter opp om fronten på demokratisk vis har kontroll med den. Gjennom intern debatt og meningsyttringer løses ulike motsetninger, slik at en under hele kampfelleskapet stadig kommer fram til et nytt og forsterket enhetsgrunnlag, og gjennom de stadig pågående diskusjonene vinner alle frontens deltakere økt politisk bevissthet. Fronten tar utgangspunkt i deltakernes ønsker og folkets behov og den utvikler seg sjølsagt ikke upåvirket av de organisasjonene som støtter den. Fronten må stadig sammenfatte de progressive tendensene som oppstår, og dette tjener igjen til å heve den allmenne bevisstheten innenfor fronten og blant dens sympatisører.

At enhetsfronten - kontrollert av sine egne tilhengere - er uavhengig av politiske partier og organisasjoner, betyr ikke at det er et isolert forhold mellom fronten og andre organisasjoner. Fronten påvirkes av disse på den måten at tilhengerne også tar stilling til hva som legges fram utafor fronten og lar dette komme til uttrykk gjennom den linja som blir vedtatt for frontens arbeid. På den andre sida kommer fronten til å påvirke de politiske partiene gjennom frontens propaganda og agitasjon, og gjennom de som deltar i frontens arbeid og samtidig er medlem av et politisk parti eller organisasjon. Enhetsfronten dannes ikke gjennom tverrpolitiske

sammenslutninger utgått fra topplanet i partier og organisasjoner. I slike sammenslutninger kan den politiske linja aldri bli annet enn et minste felles multiplum av hva topplederne sjøl står for. En slik organisering skaper ingen enhetsfront.

På grunn av sine politiske begrensninger, kommer den plattform som en slik "tverrpolitisk ledelse" utarbeider, knapt nok til å engasjere medlemmene av de grupper som denne ledelsen sjøl sier seg å representere, - og langt mindre majoriteten av de progressive aktivistene. En slik organisasjon er udemokratisk og kommer aldri til å kjempe for interessene til verdens folk, den kommer bare til å bestå av en byråkratisk ledelse som mer vil gruble over parti-politiske utspill enn drive et langvarig opplysningsarbeide ute blant folket.

Enhetsfronten kan omfatte organisasjoner og partier, men aldri før det er full oppslutning innenfor disse organisasjonene om enhetsfrontens paroler og målsetting, og det må alltid være frontens aktivister som bestemmer kursen. Enhetsfrontens slagkraft må aldri lammes ved organisasjoners tilslutning, men tilslutninga fra disse må komme på et tidspunkt da dette er et nødvendig tilskudd til kampen og arbeidet.

Rettelser: 1) Som imperialistisk makt er Sovjetunionen like mye en konkurrent som en samarbeidspartner med USA.

2) NATO-medlemskapet åpner veien for amerikansk oppkjøp av og kontroll med norsk industri.

Disse økonomiske interessene garanteres gjennom NATO. Organisasjonens "beredskaps"-planer sammen med de norske unntakslovene gjør militær intervensjon og kupp mulig når USA finner sine interesser truet.

II. VEDTEKTER FOR SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM.

1. Tilslutning.

Bare enkeltpersoner kan være medlemmer. Medlemmene må støtte Solidaritetskomiteens program og delta aktivt i virksomheten. Medlemmer og grupper som ikke oppfyller dette krav kan ikke være tilsluttet organisasjonen.

Medlemmene betaler til landsstyret den kontingent som fastsettes av landsmötet, etter de retningslinjer landsmötet legger opp. Lokale fagforeninger og bedriftsklubber kan organisatorisk tilknyttes Solidaritetskomiteen. Tilslutninga gir fagorganisasjonen rett til å delta i den demokratiske diskusjonen i Solkom på like linje med FNL-gruppene og kontaktene, og sende en observatör med talerett til landsmötet. Observatören har ikke stemmerett. Nærmere retningslinjer for tilslutninga har landsstyret fullmakt til å utarbeide.

2. Organisasjon.

Organisasjonen bygger på enkeltmedlemmer organisert i FNL-grupper på arbeidsplasser, skoler og bostedsområder. En FNL-gruppe må ha et valgt styre på minst 3 personer. I områder som kommunikasjonsmessig hører sammen, kan de lokale gruppene samordne sitt arbeid gjennom distriktsorganisasjoner.

Den enkelte distriktsorganisasjon bör minst to ganger i halvåret avholde allmannamöter for lokalgrupper i distriktet. Allmannamötet bestemmer den politiske og organisatoriske linje, innafor de rammer som gis av landsmötet.

3. Landsmötet.

Landsmötet er lokalgruppens høyeste myndighet. Landsmötet holdes hvert år eller oftere. Landsmötet velger landsstyre og diskuterer den politiske og organisatoriske linje for neste periode. Det vedtar eller forkaster landsstyrets regnskap og beretning. Landsstyret er bundet av landsmötets vedtak. Ingen lokalgruppe kan føre ei politisk linje som er i strid med den målsettinga som er vedtatt på landsmötet. Landsmötet innkalles med to - 2 - måneders varsel. Innkomne forslag til vedtak og uttalelser skal sendes lokalgruppene innen 14 dager før landsmötet. Dersom mer enn en tredjedel av lokalgruppene krever det, skal ekstraordinært landsmöte innkalles. Representasjon til landsmötet følger disse regler:

Grupper utenfor Oslo kan sende en representant dersom de har 10 medlemmer, og videre en representant for hver 20. medlem. Grupper i Oslo kan sende en representant dersom de har 15 medlemmer og videre en representant for hvert 20. medlem. Grupper som ikke fyller disse krav, kan sende en observatör med tale- og forslagsrett. Distriktsorganisasjoner kan möte med 3 observatörer. Ordninga med observatörer gjelder bare grupper som ikke har representanter.

III. Landsmötevedtak ang. økonomien.

Vedtak om returfrist på materiell.

Grupper og kontakter har, når det gjelder returnert materiell, rett til å få verdien av dette fratrasket sin gjeld til Solkom, når returen er sendt fra gruppene eller kontaktene innen 2 måneder fra materiellet ble sendt inn fra Solkom.

Vedtak om regler for gjeldsnedbetaling.

Innen 1. juni 1971 skal de enkelte grupper og kontakter ha nedbetalt all gjeld til Solkom sentralt unntatt den gjeld som har påløpt de siste to måneder. Grupper og kontakter som da ikke har oppfylt denne betingelsen, vil ved bestillinger av nytt materiell få dette i postoppkrav lydende på gjenstående gjeld fra før siste 2-månedersperiode.

Når det gjelder grupper og kontakter som ligger uvanlig langt etter med betalingene, kan Solkoms landsstyre fatte vedtak om å sende materiell mot postoppkrav allerede før 1. juni 1971.

Solkoms landsstyre kan når det i en gruppe eller hos en kontakt foreligger en vanskelig økonomisk situasjon midlertidig gjøre spesielle avtaler med denne gruppe eller kontakt om nedbetalingene.